

KURUKSHETRA VZW

Humanitaire hulp aan zieken, daklozen en vluchtelingen

secretariaat: Moortebeekstraat 102, 1700 Dilbeek, 02/465 82 49 - h.rondou@gmail.com
www.Kurukshetra.be - FB Kurukshetra

Nieuwsbrief

Februari 2019

Beste Vrienden van Kurukshetra

We zetten dit nieuwe werkjaar in met jullie oprecht te danken voor jullie steun en inzet.

In december bezochten we onze projecten in India. De toestand van de leprakolonies baarde ons zorgen. De weefgetouwen lagen stil en onze laatste bestelling werd afgehandeld. Er zijn nieuwe belastingmaatregelen, waardoor de uitvoer te duur is geworden. De bewoners boven de 65 jaar werden dan ook niet langer te werk gesteld. Een heel moeilijke beslissing, omdat arbeid de mensen met lepra juist hun waardigheid geeft.

In Dehradun werden we opgewacht door Pierre en Mrs. Manju Lawrence. Pierre zag er erg vermoeid uit, hij was vermagerd en behoorlijk terneergeslagen. We bespraken met hen de toekomstige werking van KKM.

toegangsweg werd gebruikt door bouwonderneemers, maar er is nu bedongen dat het nieuwe terrein een eigen weg met hek krijgt. Het is steeds hartverwarmend om te zien hoe goedlachs en hartelijk deze mensen zijn ondanks de buitengewoon moeilijke omstandigheden waarin zij leven.

Op 2 januari bezochten we Brahmapuri. Er wonen nog een 20 tal personen. We werden verwelkomd door Raju en Nirmala. Pierre was omwille van zijn gezondheid niet gekomen. Brahmapuri kampte vorig jaar met problemen omtrent de huur van de grond, maar intussen heeft Sivananda ashram zich hiervoor garant gesteld. Tijdens een vergadering in de ashram werd Mrs. Mukti Dutta gevraagd om deel uit te maken van het bestuur. Zij zal Pierre's taken in Brahmapuri overnemen. Mukti heeft vorige zomer een belangrijke rol gespeeld in het oplossen van de perikelen in Brahmapuri. Als Indiase is het voor haar vaak gemakkelijker formele zaken te regelen. Ofschoon Pierre al 50 jaar werkzaam was in dat gebied, bleef hij voor vele

KKM - Algemene vergadering

Manju bracht creatieve ideeën naar voor om de materialen, door middel van opgedrukte motieven, een nieuwe uitstraling te geven. Ze is opgeleid als computer en software deskundige en bovendien de dochter van ouders met lepra. Naast Manju is er ook nog Vilay Kumar, een technicus die in Abu Dabi werkt. Ook zijn ouders waren lepralijders. Bij KKM helpt hij vooral bij het oplossen van technische en onderhoudsproblemen. Wij spraken af elkaar later in Brahmapuri te ontmoeten.

Ook in de tweede kolonie die we bezochten, Tara Parbath, waren er moeilijkheden. Mensen werden er uit hun huizen verdreven en wonen in nieuwe onderkomens iets verderop. De watervoorziening is primitief en de waterleiding is ook beschadigd. De oude

officiële instanties een buitenlander. Pierre hebben we voor onze terugreis niet meer gezien. De idee dat hij een paar dagen later is opgenomen in het ziekenhuis en daar op 12 januari is overleden, voelt heel vreemd en onwezenlijk aan.

Er is ook goed nieuws. Pierre heeft op het laatste moment zijn opvolging geregeld en Manju en Vilay aangeduid voor het invullen van zijn taken. Mukti Dutta zal zich blijven inzetten voor Brahmapuri. Wij zijn heel opgelucht dat deze regeling tot stand is gekomen. Een nieuwe fase in de werking heeft zich ingezet.

Met vriendelijke groet,
Namens het bestuur van Kurukshetra
Lisbeth Liebermann

Pierre Reyniers

Reacties in de Indische pers op het overlijden van Pierre Reyniers

De volgende artikels verschenen in de kranten:

- **"Frenchman who served lepers for 50 years dies of swine flu in Dehradun";**
The Times of India, 22 januari 2019
- **"A tribute to Pierre Reyniers, the life-saver"**
door Alok Ulfat; Garhwal Post, 23 januari 2019

Een 72 jarige Fransman, Pierre Reyniers, die zijn leven gewijd heeft aan de hulp van mensen met lepra in Uttarakhand, overleed op zondag 20 januari 2019 in Dehradun. Hij werd met de Mexicaanse griep in het ziekenhuis opgenomen. Toen zijn longen, lever en hart op 7 januari slecht begonnen te functioneren, werd hij aan een beademingstoestel gelegd. Zijn oudere zus en twee nichtjes kwamen uit Frankrijk om hem tijdens zijn laatste dagen bij te staan.

Reyniers bezocht Dehradun in 1969. Hij was toen 21 jaar en sloot zich aan bij "Kripaon Ki Mata", een centrum voor mensen met lepra. Men zei dat hij vooral getroffen was door het feit dat deze mensen totaal uit de gemeenschap gestoten werden. Vaak zag men hem, gekleed in zijn karakteristieke witte "Kurta pyjama" en een handgeweven vest, op zijn Jawa motorfiets van centrum naar centrum rijden om deze mensen zelfredzaamheid bij te brengen.

KKM werd in 1962 opgericht door een Duitse sociaal werker, Agnes Kunze. Zij kocht een onvruchtbaar stuk grond aan de Nalapani Road te Dehradun. Een team medewerkers trok rond om lepralijders te zoeken en voor revalidatie en herstel naar haar te brengen. Nu is dit stuk land volledig groen, met vele fruitbomen, en herbergt het 100 families.

Mrs. Manju neemt de taken van Pierre over.

Om lepralijders een waardig bestaan te laten leiden introduceerden Agnes en Pierre al snel weefprojecten. Dit was de eerste stap in het aanleren van zelfvertrouwen.

De handgeweven producten van KKM vonden hun weg naar de Indiase markt, maar vooral ook naar Europa. Niets was echter eenvoudig, en om dit te realiseren heeft Pierre hard moeten vechten tegen achterdocht, gouvernementele bureaucratie en de dagelijkse uitdagingen in de KKM gemeenschap zelf.

Over de jaren heen genazen de bewoners volledig van hun ziekte, maar het bleef moeilijk om scholen te vinden voor hun kinderen. Agnes en Pierre waren vrienden van Prof. Lekh Raj en zijn vrouw Sadhana Ulfat. Zij lieten de eerste 24 kinderen toe op hun eigen school. Het leidde tot een uittocht van 70 reeds aanwezige scholieren, maar dit weerhield de leiding niet om nieuwe lepravrije leerlingen afkomstig uit de centra in te schrijven.

De meeste van deze kinderen zijn intussen hoog opgeleide professionals. Dit is één van de bijzondere realisaties van KKM.

Pierre was een intelligente man met een warme stem. Hij was geschoold en had vele gaven. Hij trainde de door lepra getekende mensen niet alleen om te weven, hij liet ze ook bouwactiviteiten uitvoeren en de KKM tuin onderhouden. Zijn jaarlijkse nieuwsbrieven over deze activiteiten bereikten heel veel mensen. Het was zijn droom om lepra uit de wereld te bannen.

In overeenstemming met de wens van Pierre werd een deel van zijn as verstrooid in de Ganges en de rest op het kerkhof bijgezet. Pierre geloofde niet in de grenzen van kaste, religie en ras. Bij zijn afscheid werd zijn overtuiging dan ook gerespecteerd.

Meer nieuws op onze website

Verslag Indiareis december 2018

Met 2 taxi's vertrokken wij op 18 december 2018 voor 4 dagen vanuit de Sivananda-ashram in Rishikesh naar de ashram van Swami Premananda in Ganeshpur (Uttarkashi). De ashram bevindt zich op 1160m hoogte in het Himalayagebied. De tocht ernaar toe duurde wel 10 uur en dit door de intensieve werkzaamheden aan de wegen: nieuwe asfalt, verbreding van de wegen en de versterking van de bergwanden met gaas!

In de ashram werden wij door Swami Premananda verwelkomd. We hadden de markt in Rishikesh haast leeg gekocht en voor minstens drie weken groenten, fruit en aardappelen meegenomen. De kok heeft de komende dagen hiermee heerlijke maaltijden bereid. Het was de eerste keer dat ik met Parvati de reis naar India maakte in het goede gezelschap van Marie-Christine, Gerda en Jill. Prabhat en Bert waren reeds aanwezig en zijn met ons verder meegereisd.

De tweede dag in Ganeshpur mochten we mee in de ziekenwagen met de dokter en assistenten. De zie-

kenwagen rijdt naar verschillende dorpjes. De dokter installeert zich daar aan de kant van de weg met tafel en stoel. De sirene van de ziekenwagen wordt aangezet en de mensen komen van heinde en verre naar de dokterspost toe. Na het aanhoren van de medische klachten en een kort onderzoek schrijft de dokter hen medicijnen voor. Deze bekomen ze bij de apotheekassistente in de ziekenwagen.

De volgende dag hebben we het ziekenhuis op het terrein van de ashram bezocht. We hebben daar het nieuwe oogheekundige apparaat gezien. Er is ook een afdeling voor tandheelkunde waar een net afgestudeerde vrouwelijke tandarts aanwezig was. Ik herkende vele instrumenten, omdat ik zelf tandartsassistente ben geweest.

Er zijn ook 2 nieuwe ruimtes voor Ayurvedische behandelingen. We namen deel aan het dagelijkse programma: de ochtendrecitatie, de avondsatsang en de Yoga Vashista-klas van Swami Premananda overdag in de buitenlucht. Het was jammer om na drie nachten naar Rishikesh terug te keren.

Lalita (volledig verslag op onze website)

Het Ganeshpur hospitaal

Swami Premananda

In de bergdorpen

Vluchtelingenwerking van Kurukshetra samen met Vriendschap-Sadaaqa

Ook in 2018 hebben we met onze hulp aan de vluchtelingen een paar stenen kunnen verleggen in de moeilijke stroom van enkele levens.

Naast onze giften aan de vluchtelingenkampen in Libanon steunden we in de gezinshereniging van de familie Naji uit Gaza en met de studiekosten van het Palestijnse meisje Rozan. Daarbuiten waren er nog enkele eenmalige schenkingen.

Het gezin van Taysier Naji is intussen uit Gaza in België aangekomen. Dankzij een welwillende Kosovaarse eigenaar vonden we voor hen huisvesting. Intussen volgen de kinderen heel enthousiast en leergierig Nederlandse les. De meisjes Lamis (17j), Asil (15j), Islam (13j), Saja (11j), Hala (5j) en hun broertjes Walid (8j) en Akram (3j) danken jullie van harte voor de kansen die ze krijgen.

Rozan is een intelligent meisje uit Gaza. De mogelijkheden van haar familie om haar te laten studeren zijn zo goed als onbestaande. Daarom zorgen we voor de kosten van haar rechtenstudie aan de universiteit Al Azhar (Gaza). Ze stuurt ons regelmatig haar documenten en toetsen door en bedankt iedereen die dit mogelijk maakt.

De eenmalige schenkingen in 2018 gingen o.a. naar:

- de ouders van Mawda, de peuter die werd doodgeschoten;
- de gerechtskosten van Mustapha Awad, Aalstenaar en onze gids in Libanon, opgepakt bij het betreden van Israël en voor een jaar gevangen gezet;
- de steun aan een Kosovaarse moeder met 4 kinderen die uit België werd gezet zonder bestaansmiddelen.

Er is nog heel wat te doen voor al deze mensen en daarom zetten we, samen met jullie, onze werking hierrond in 2019 onverdroten voort.

Familie Naji

Rozan studeert nu aan de universiteit in Gaza

Indische maaltijd

Naar goede gewoonte organiseert Kurukshetra ook dit jaar een overheerlijke Indische maaltijd, de kans om met onze werking kennis te maken en oude en nieuwe vrienden te ontmoeten

Dit gaat terug door in het

St Jozefinstituut Stationsstraat 37 in TERNAT
op **zondag 19 mei**

Graag reserveren bij Raf:
raphaelvanbelle@gmail.com

Kurukshetra vzw IBAN BE29 0012 8701 2164 BIC GEBABEBB

Kurukshetra is aangesloten bij de Raad voor Internationale Samenwerking (RIS) in Aalst en Dilbeek, en bij de Adviesraad voor Ontwikkelingssamenwerking Antwerpen (AROSA).

